

på arbejdspladsen, kan arbejdsgiveren ikke ansætte en ny på deltid i samme job. Derfor er den ændring, vi har fået igennem der, med til at gøre, at en arbejdsgiver ikke kan konvertere fuldtidsstillinger til deltidsstillinger, hvilket ellers godt kunne give et problem. Samtidig har lønmodtagerne mulighed for at aftale med arbejdsgiveren, hvornår vedkommende så kan vende tilbage til fuld tid.

Kl. 16.30

I den forbindelse skal det siges, at en lønmodtager til enhver tid har ret til at bede sin tillidsmand om at komme med ind, og hvis det er sådan, at arbejdsgiveren siger: Nej, vi vil ikke have tillidsmanden med ind – jamen så håber jeg, at de tillidsfolk er så gode, at de siger: Hov, der er noget galt, det skal vi lige snakke lidt mere om. Den går altså ikke! Det plejer de nok at kunne gøre ude på arbejdspladserne, i hvert tilfælde de tillidsfolk, jeg kender. Der, hvor jeg har været, har der været gode tillidsfolk, det skal jeg ikke lægge skjul på.

Det sidste punkt, der bliver opfyldt, er, at loven ikke kan bruges ved ordrenedgang. Her er arbejdsgiveren henvist til de gældende regler i overenskomsterne vedrørende arbejdsfordeling eller afskedigelser, og det er efter forhandlinger, det foregår.

Samtidig er der gjort opmærksom på, at alle hidtidige gældende regler om beskyttelse mod afskedigelse er opretholdt, herunder beskyttelsen af tillidsvalgte. Der har også været en del spørgsmål til og mistanke om, at det system kunne blive ødelagt, men det er der overhovedet ikke tale om.

Så vil jeg lige sige, at efter Dansk Folkepartis mening er der tale om en skræmme-kampagne, som Socialdemokratiet og fagbevægelsen har startet, og som der ikke er nogen grund til. Men jeg går ud fra, at den ville være startet, selv om der kun havde været én linje i lovforslaget, der sagde, at lønmodtageren havde ret til at aftale deltid med arbejdsgiveren uden fagforeningens indblanding. Så tror jeg faktisk, der ville være blevet lavet den samme kampagne som nu, uanset hvad, så det forbavser os ikke, at der har været den store kampagne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Bent Bøgsted siger, at Dansk Folkeparti ikke var helt klar over, hvilke konsekvenser denne lovgivning ville medføre. Det er jeg nu ikke helt sikker på, for hr. Bent Bøgsted og undertegnede

har jo deltaget i et meget betydningsfuldt møde i hr. Bøgsteds egen fagforening, SiD i Brønderslev oppe i det nordjyske, og ved den lejlighed sagde hr. Bent Bøgsted, at dette deltidslovsforslag var ikke noget; som hr. Bent Bøgsted brød sig om.

Er sagen ikke den, at det er hr. Bøgsted kommet til at gøre, fordi han er blevet underkendt i sin egen gruppe? Fordi Dansk Folkeparti for at få indflydelse i dansk politik har nikket ja til regeringsgrundlaget, og deri står der, at regeringen påtænkte på et sådant lovforslag om deltid?

Hvis det er sådan, at Dansk Folkeparti vil varetage lønmodtagerinteresser, som man ofte siger, hvad er det så for en ret, man har opnået her? Giver lovforslaget her én eneste mulighed for, at der er nogen, der kan komme på deltid? Er det ikke sådan, at hvis arbejdsgiveren siger nej, eksisterer den ret i virkeligheden ikke?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Bent Bøgsted var lidt inde på, at hvis der skulle ske en reduktion i arbejdstiden, kunne det ikke betyde, at man kunne komme til at opleve, at det, der blev aftalt mellem alle lønmodtagere og arbejdsgiveren, sådan set blev, at de alle sammen kunne fordele fattigdommen. Hvor står der i dette lovforslag, at det ikke er muligt? Og da det er sådan, at forslaget må stå over overenskomsterne, og at overenskomsterne ligger under for lovforslaget, betyder det reelt, at man kan komme i den situation. Jeg håber, hr. Bent Bøgsted vil give mig ret i, at en sådan situation kan optræde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg prøvede at lytte til, hvad hr. Langballe og hr. Krarup sagde, og jeg forstod, at der er et dybt-følt ønske om at give lønmodtagerne flere rettigheder til at komme på deltid, hvis man stod i den situation, at man havde børn, der skulle op om morgenen, eller der kunne være andre ting, der gjorde det nødvendigt.

Kl. 16.35

Men der er jo det problem, som vi allerede har været inde på, nemlig at forslaget *ikke* giver folk ret til at gå på deltid. Kun hvis vi ser meget positivt på det, giver det folk ret til at få en *forhandling* om det, og derfor er mit spørgsmål: I forlængelse af det ønske, som hr. Langballe og hr. Krarup så tydeligt har gjort opmærksom på heroppefra, vil Dansk Folkeparti så være med til